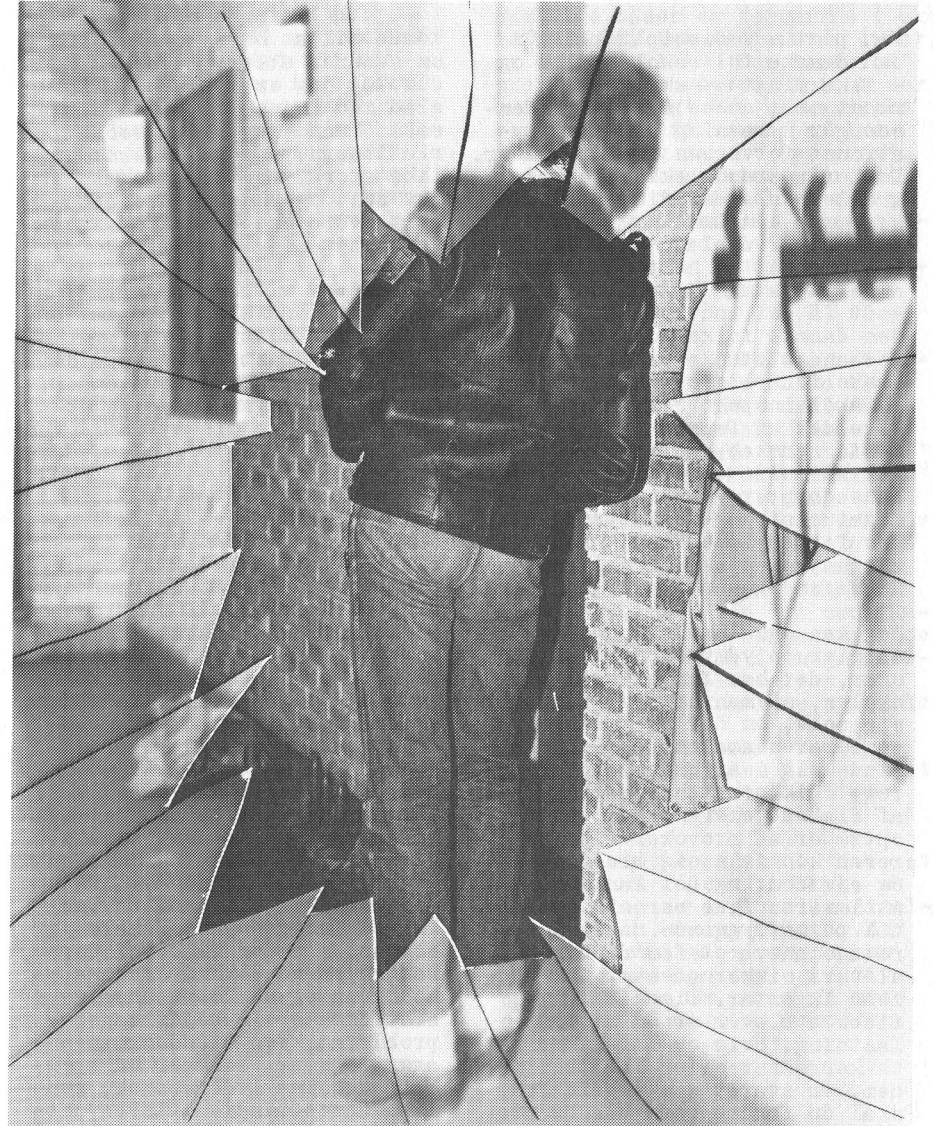

B R E G N B J E R G N Y T

Nr. 3

Marts 1981

11. årg.

Redaktionen har bedt en skoleinspektør gøre rede for, hvordan han oplever den påståede disciplinkrise. Desuden er det lykkedes at få en - blandt elever og forældre - velanskrevet lærer til at skrive om problemet ud fra egne erfaringer.

De to gæsteskrivere har ikke tilknytning til skolen her, men til en skole, der er meget lig Bregnbjergskolen.

DISCIPLINKRISE i skolen?

Skoleinspektøren:

Den påståede disciplinkrise i den danske folkeskole tales og - ikke mindst - skrives der meget om i disse år, og tendensen går i retning af, at situationen forværres fra år til år. Det er rystende eksempler på grelle udslag af disciplinkrisen, man kan læse om i landets aviser, kredsblade og Folkeskolen, og for en helt udenforstående kunne man på den baggrund godt få det indtryk, at vi i den danske folkeskole er på vej mod anarkistiske tilstande. Jeg læste fornylig et "nødråb" fra 16 skoleinspektører i den østlige del af Danmark, at det eneste redskab en lærer i dag har at holde disciplin med, er hans domptørevner. Og det er meget anstrengende at være domptør for 28 løver i 45 minutter ad gangen og skulle skifte dem ud dagen igennem.

Jeg kan også nævne mange eksempler på ydmygende situationer, der har fundet sted på skolen, så man ofte må sige til sig selv, om der er mening i, at læreren næsten dagligt skal finde sig i at blive provokeret, chikaneret, grinagtiggjort af flabede elever, der bevidst optræder så provokerende, at læreren kan føle sig truet på krop og ejendom, og det kan bevirke, at læreren ikke ser sig i stand til på betryggende måde at varetage ansvaret for de øvrige elevers sikkerhed samt for skolens inventar. Disse omtalte flabede elever er en stor belastning. Hvis en lærer med rette korrekser eller irettesætter dem, er svaret som regel: Det skal du fandme bare blande dig udenom, eller: Det skal du sgu

komme til at høre noget nærmere om senere, eller: Du er skide dum, og jeg er krafttædme lige glad med denne lorte skole. Ja, sådan kunne jeg blive ved. Variationerne i udtalelserne er ikke store, men til gengæld er det helt og aldeles uacceptabelt med denne banden og sværgeren fyldt med latrinære udtryk.

Hvordan er vi kommet dertil, at nogle af vore elever "optræder" sådant i skoletiden? Det må nok være slået fast, at uanset hvilket udgangspunkt man anvender, findes der ingen entydige opskrifter på de disciplinære vanskeligheder i folkeskolen, dertil er sagen alt for kompleks.

Man kan måske pege på sædernes forfald og normernes afskaffelse. Der tales om det afsindige forbrugerråds ledet af knalddygtige reklamefolk. Det gælder om at få så mange statussymboler som vel muligt, så hvis forældrene skal nå det, bliver der ikke tid til børnene. Endvidere er samfundet inde i en udvikling, hvor man tager mere afslappet på småkriminalitet og har legaliseret en "elastisk" sexualmoral. Dertil kommer mange samspilsramte "skilsmissebørn", og de børn, der får en ny "far" i huset i tide og utide med evindelige husspektakler til følge. Desuden er der hele problematikken for de børn, der rammes af de ulykker, som alkoholen og narkotikens svøber afstedkommer. Arbejdslededsproblematikken afføder mange aggressioner, som går ud over børnene. Det lyder barsk, men ikke desto mindre opleves det jævnlige i vor skole. Denne så-

kaldte disciplinkrise er altså en afspejling af familielivets krise.

Jeg ønsker bestemt ikke - kæft, trit og retning - men kunne nok ønske mig mere respekt og agtelse for lærerens arbejde, og skolens materiel og inventar. Mere kæft og trit bliver bare en form for dressur. Dog, alt for mange elever kender ikke gode manerer. De mangler pli og ved ikke, hvad pligt er. Årsagen hertil er nok, at udviklingen er gået for hurtigt, og skolen kan ikke lave sin egen verden inden for murene, men må tilpasse sig samfundet udenfor. Da man selv gik i skole, vidste man præcist, hvordan uddannelsesmønstret så ud. Skoletilværelsen var i mere faste rammer, selv om strukturen med fag og timeopdeling var den samme. Vi vidste, hvad vi måtte og ikke måtte. Det ved man ikke i dag. Måden er en helt anden. I øvrigt tror jeg på, at børnene i dag savner rammer om deres tilværelse, såvel i skolen som derhjemme. De elsker at have noget at se op til, og at der bliver stillet krav til dem - vel at mærke på det intellektuelle niveau, de befinder sig på. Så det gode eksemplars magt har stadig vital betydning.

Det må ikke glemmes, at der er et naturligt tillidsforhold mellem lærere og elever i skolen. Men en række ydre faktorer bevirker, at dette forhold ikke har de bedste betingelser. Den daglige undervisning klæres stort set tilfredsstillende, og børnenes faglige indlæring er på ingen måde blevet ringere end tidligere. Snarere tværtimod. Det er en kendsgerning, at vore elever i dag er mere modne end tidligere, og at de ved mere om samfundsforhold, end da jeg gik i skole. Problemet fremover er nok det, at børnenes opvækstvilkår bliver mere og mere forarmede - ikke materielt - men særlig på manglende positive oplevelser med

voksne mennesker, med kamrater og andre børn. Her er TV en dårlig erstatning.

Det er uomtvisteligt, at lærere, der starter i 1. klasse ofte er ved at køre i sæk i begyndelsen, fordi børnene er meget urolige og rastløse, og fordi der er så mange personlige og sociale problemer, der skal tages vare på. Hjemmemiljøets negative sider smitter af i skolen på mange forskellige måder og forværres i skoleforløbet. Det ved enhver lærer, og derfor vil han/hun "angribe" problemerne omgående, for at der hurtigst muligt kan blive skabt baggrund for indlæring af læsning, regning og alt det andet. Jeg kan godt garantere for, at det ikke er menneskeligt muligt at tilgodese børnenes kontaktbehov samtidig med, at der skal gives en faglig koncentreret undervisning af 45 minutters varighed.

De disciplinære problemer er afgjort størst i de øverste klasser. Man har fjernet skolens disciplinarmidler og reduceret de praktisk-musiske fag til et minimum. Hvis vi kunne få lidt flere ressourcer til denne faggruppe og bedre lokaler samt lov til at "bryde" de store eleveres skemaer op, er jeg overbevist om, at mange af vore "ballademagere" ville blive til pæne unge mennesker, som kan bruge både hænder og hoved og få noget fornuftigt ud af tilværelsen til glæde for både forældre og skole.

Når de unge mennesker reagerer så voldsomt, skyldes det protest mod systemet og det "boglige", som de ikke magter.

Lad mig slutte med at betone, at man ikke må få det indtryk, at folkeskolen er i alvorlig disciplinkrise. Lærerne oplever det store flertal af eleverne som flittige, hjælpsomme og aktive, og at det kun er nogle få procent, der direkte modarbejder.

Skole i krise

DEN danske folkeskole oplever i disse år en alvorlig krise, som må bekymre alle ansvarsbevidste mennesker. Hidtil har der mest været tale om disciplinkrise og manglende færdigheder hos skoleelever, men på det sidste er der kommet et nyt træk til, som ikke mindst har givet de ansvarlige socialdemokratiske politikere grå hår i hovedet: Der er pludselig masser af plads i folkeskolen, mens eleverne står i kø foran de private skoler.

En af reakti krav om højere måde at redu Dette udapil er til en alvorlig år har søgt a om man benyt efter i sømmet foretrækker de Mon ikke befolkningen l i en art mis oplæringen af medvirket til i stude, vi står lighedsdrømme Er det mon a. U 90, der socialdemokrat blevet en stor totalt en folkel tages som et formynderne.

I stedet for at have betalingen for de frie skoler, burd regeringens uddannelseseksperter prøve at ændre folke skolen, så det gamle, gode tillidsforhold mellem skole hjem og samfund bliver genskabt.

»Nu skal du ha' skægget skåret af!«, sagde eleven og truede med en lang kniv.
 »Elev slår lærer ud med direkte upper-cut.«
 »Lærer bidt til blods af voldsom elev.«
 »Kvindelig fast vikar udsat for grov blufærdighedskrænkelser.«

Af lærer Kai Frederiksen

Ovenstående er ikke Ekstrablads forsøg på at sælge flere eksemplarer i lærerkredse, men de barske realiteter på en Århus-skole i marts måned. Sammenholdes eksemplerne med sagen fra Vester-gårdskolen og københavnske kollegers brev i Folkeskolen nr. 9/1980, danner der sig efterhånden et billede, som klart viser, at den fysiske vold mod lærerens person findes og antager grovere og grovere former.

Det er naturligvis ikke noget nyt fænomen. Vi har vidst det, hver for sig, måske også selv oplevet det, uden at bringe det videre. Det er ikke altid nemt at definere nøjagtigt, hvornår der objektivt er tale om vold. Vi er heller ikke glade for at tale om det, - de andre kunne måske opfatte mig som en svag lærer. Man kunne også forestille sig lærere, der af hensyn til eleven, der begår vold, ikke fremkommer med problemerne. Endelig er selve det faktum, at man som eneste voksne i situationen sammen med børnene er overladt til egne afgørelser.

Vi ved, at forholdet ikke kommer lige tydeligt frem over alt i landet. Men vi ved også, at tendenserne er de samme. Det, vi i dag oplever i de større byer, vil træde tydeligt frem i morgen i de mindre og på på landet

Tekst: Jens Jørgen Jæger
 Hvorfor smadrer man ruder?
 Hvorfor knuser man lamper?
 Hvorfor knækker man træer og vælter blomsterkasser?
 Hvorfor skræller man cykler og knallerter? Eller bøjer vej-skilte? Hvorfor ødelægger man telefoner og andet inventar?
 Hvorfor gør man alt sådan noget, som man aldrig kunne finde på at gøre derhjemme hos sig selv? Hvorfor laver man hærværk?

Fire fra forældregenerationen:

Disciplin og omgangstone

Jeg er temmelig sikker på, at der er endnu en betydningsfuld forskel mellem den tids skole og vore børns, tilføjer Jørgen Haahr. Selv om det naturligvis er begrænset hvad man husker med sikkerhed 25 år efter, så ved jeg helt sikkert, at jeg i visse fag simpelthen var hundredrød foran hver eneste time.

Den angst kender nutidens børn ikke til, er de fire enige om. Den var et produkt af en anderledes håndfast disciplin og undertiden meget barsk tone lærer og elever imellem. En følger til, at han selv pådrog sig adskillige lussinger i skoletiden - uden derfor at bære nag til skolen eller vedkommende lærer i dag.

Selv om den robuste omgangstone og den større autoritetstro måske nok havde til følge, at eleverne var mere koncentreret om skolearbejdet, så er der dog tilsyneladende ingen af de fire, som kunne ønske den anvendt over for børn i skolen i dag. Ingen af dem forarges heller over, at elever i dag er på fornavn og er du's med deres lærere.

Farligt spil om den danske folkeskole

Alle danske borgere fra 6. og 7. klasse er og opfatter har efter har haft med skolen at gøre. Derfor er det naturligt, at denne institution til standighed er genstand af interesse og vished for både positive og negative udtalelser. Den fælles ejendoms, for alle lærere til den, selv om den noget ældre generations viden om nutidens færdigste skoleforhold nok må anses for mangelfuld.

Er læreren som fremme af med alle de kritiske, negative og uheldige bemærkninger, så lærer i dagens debat os

- Trods påståede krisetilstande ville ingen af 25-års jubilarene bytte dagens folkeskole med den de selv gik i

Læreren:

Langt de fleste elever i vore skoler er interesserede, pligt-opfyldende og samarbejdsvillige. Deres sprogbrug er, omend til tider frit, dog acceptabel. Omgangen med flertallet af eleverne er stort set problemfri. Alligevel er ordet disciplinkrise blevet sat i forbindelse med vore skoler - også skoler vest for Valby bakke - og desværre vel nok på sin vis med rette. Hvorfor skulle lærere ellers forlade "et sikkert og spændende job" og gå over i andre erhverv? Hvorfor skulle lærere i særlig grad være udsat for stress? Hvorfor er lærerne den erhvervsgruppe i samfundet, der tegner sig for flest indlæggelser på vore statshospitaler?

Det er deprimerende at måtte konstatere, at det er et mindretal, i det vi kalder en demokratisk skole, der forårsager denne for elever, forældre og lærere højst utilfredsstillende arbejdssituation i klasser med disciplinære problemer. I disse klasser er der som regel 3 - 4 elever, som får lov til "at tegne klassen." Det er disse elever, der demonstrativt kommer for sent til timen, for så at være de første, der angriber læreren, når det sker for ham, også når der er en gyldig grund til det. Det er disse elever, der glemmer deres bøger, ikke afleverer deres stile og undlader at udføre deres hjemmearbejde. Det er disse elever, der tør bryde regler og aftaler. Det er disse elever, der svarer læreren igen og provokerende kommenterer undervisningen. Det er disse elever, der kan starte løjerne og få resten af klassen med.

Hvorfor finder de såkaldte fornuftige elever sig i det? Hvorfor bakker de ikke læreren (systemet) op, selv om man ofte fornemmer, at også de er utilfredse. Hvorfor griber læreren ikke ind med de forhåndenværen-

de disciplinarmidler? Det er min erfaring, at netop disse elever oftest er upåvirkelige over for disse midler. Bortvisning fra timen betragtes som en fritime. En eftersidningstimer bliver man væk fra. Man kan måske være så heldig, at også forældrene synes, den er malplaceret og unødvendig, så har man opbakning. Jeg tror kun delvis på, at et besøg på skolens kontor er en løsning. Jeg har vanskeligt ved at forestille mig, at jeg skal irettesætte en elev, som egentlig ikke har generet mig. I de fleste tilfælde er en henvendelse til hjemmet det mest effektive middel. Forældrene har måske nogle "disciplinarmidler", som læreren måske også burde tildeles i kritiske situationer? De skrappe disciplinarmidler, som desværre er langsomme at få taget i anvendelse, ville jeg ønske, kunne tages i brug på et tidligere tidspunkt. Bortvisning i en uge vil selv af de mest hårdhuede blive opfattet som en alvorlig sag, som kan give stof til eftertanke og måske medføre en forbedring. Forældrene kan også hjælpe til. Jeg kunne ønske mig, at de var mere solidariske med skolen. En henvendelse fra skolen må ikke opfattes som et angreb, men som et konstruktivt forsøg på at løse et problem ikke kun for deres barn men også for en hel klasse.

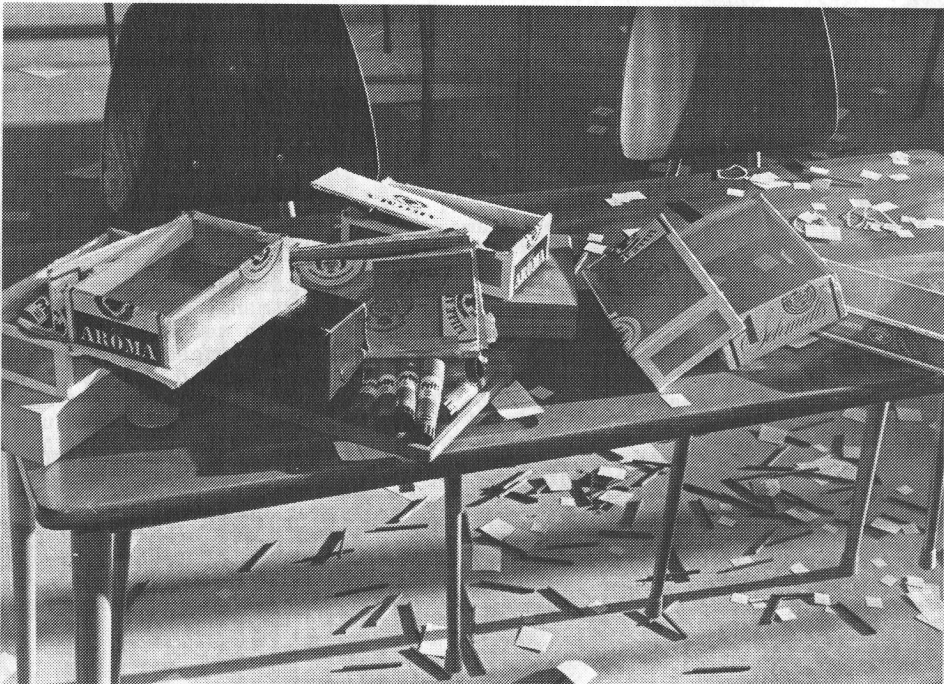
Har disse urolige elementer ingen "medskyldige"? Er det dem alene, der skal lastes for den højst utilfredsstillende situation? For mange af disse elever er skolen med sine mange boglige fag en tvangsskole. De skal beskæftige sig med f. eks. engelsk, som de overhovedet ingen interesse har i, i 4 timer ugentligt, hvorimod de kun kan få 2 timer sløjd, som virkelig interesserer dem, og hvor de ikke forstyrrer undervisningen. En skole med flere praktiske fag ville være en af løsningerne ud af krisen. - En anden løsning kunne være en demokratisering

nedefra. Eleverne skal lære demokrati. Vore ældste elever har misforstået ordet demokrati. For mange opfatter demokrati som frihed og medbestemmelse uden ansvar. - Man kunne også ønske, at medierne i deres udsendelser om skolen samarbejdede med skolen i stedet for at modarbejde. Det seneste eksempel: En elev mener at have fundet ud af, at man, ifølge loven, ikke behøver at lave lektier. Denne elev tildeles 10 min. i radioen til at redegøre for sine synspunkter. Hvilke elever ønsker ikke at tro på hans ord?

- De fleste klasser har et utal af forskellige lærere, som måske ser forskelligt på, hvad god ro og orden f. eks. er. Dette kan gøre eleverne usikre. Det man må hos den ene lærer, påtales straks af en anden. Kunne man lade en mindre lærergruppe med samme grundholdning varetage undervisningen i en klasse, ville eleverne lettere være i stand til at finde

ud af, hvor grænserne for deres "udfoldelsesmuligheder" lå.

I mit indlæg har jeg kun berørt nogle af de sider, jeg som lærer har oplevet vedrørende disciplinkrisen. Vores folkeskole er ikke så dårlig, som den igangværende debat om private skoler contra folkeskole lader formode, men jeg kunne ønske mig, at timerne i højere grad end tilfældet er nu, blev anvendt til undervisning fremfor irettesættelser og forsøg på at opdrage. Det kan kun ske ved samarbejde mellem hjem og skole. Der er stof nok i ovenstående emne til en sådan drøftelse enten i en større forsamling, men måske bedre i de klasser, hvor problemerne er.

SKOLESUNDHEDSTJENESTEN OG DENS ARBEJDE.

I 1980 blev der indenfor skolesundhedstjenesten i Vojens kommune ansat to nye mennesker, som begge udfører en del af deres arbejde på Bregnbjergskolen. Pr. 1.2.1980 blev skolesundhedsplejerske Sinne Hansen ansat, og den 1.8.1980 blev jeg, skolelæge Kirsten Quist, ansat. I det følgende skal jeg fortælle lidt om vores arbejde.

Men først, hvad er en skolesundhedsplejerske?

Det er en sygeplejerske, der har specialiseret sig i børn, store og små, sunde og syge. Videreuddannet på Århus Universitet med vægt på det forebyggende arbejde omkring familien, såvel fysisk, psykisk som socialt.

Og hvad er en skolelæge?

Det er en læge, der i samarbejde med en sundhedsplejerske varetager de forebyggende undersøgelser af børn i den skolepligtige alder. Der forudsættes erfaring, deltagelse i skolelægekursus, samt fortløbende deltagelse i kurser.

Danmark fik sin første skolelægeordning i 1897, og i 1946 kom den første skolelægelovgivning. Retningslinierne, vi følger i dag, er udformet i 1972. Skolesundhedstjenesten er således Danmarks første bedriftssundhedstjeneste.

Skolelægen undersøger alle børn i børnehavekl., 1., 2., 5. og 9. klasse. Desuden undersøges særlige elevgrupper, f.eks. børn med handicap af en eller anden art, samt børn der henvises til undersøgelse af lærere, skolepsykologer, forældre eller sundhedsplejersker.

Nogle dage før undersøgelsen får barnet en seddel med hjem, hvor på der er anført dato og klokkeslæt for undersøgelsen; dette er samtidig en invitation til forældre om at være til stede. Vi mener, det er vigtigt, at der etableres en god kontakt til forældrene, så at vi i fællesskab kan følge et barn gennem skoletiden og dermed løse forskellige problemer, der måtte opstå.

Ved tegn på sygdom eller forhold, der kræver nærmere undersøgelse, henvises eleven til egen læge. Ved syns- og hørenedsættelse henvises dog direkte til specialist.

Skolelægen har altså ingen behandlende funktion, men vil i forbindelse med undersøgelsen vejlede om sygdomsforebyggende og sundhedsfremmende foranstaltninger, såsom personlig hygiejne, kostvejledning, rådgivning omkring deltagelse i gymnastik- og sportsudøvelse, seksualvejledning og rådgivning i samråd med erhvervsvejleder med henblik på valg af erhverv. Skolelægen går hånd i hånd med sundhedsplejersken. Hun bistår med planlægning, indkaldelse, samt hjælper under skoleundersøgelser. Hun har desuden en selvstændig virksomhed, idet hun undersøger de klasser, som skolelægen ikke ser på, med syns- og høreprøver, vægt og højde. Ved disse undersøgelser har hun ligeledes en rådgivende funktion. Sammen med skolelægen fører hun tilsyn med skolens hygiejniske forhold.

Der er i de senere år sket en udvikling indenfor skolesundheds-tjenestens arbejde, idet man fra de rent rutinemæssige undersøgelser er gået over til et nærmere samarbejde med skole, forældre og sociale myndigheder. Dette er en naturlig følge af de ændrede opvækstvilkår, børnene har fået - begge forældre udearbejdende, enlige forældre o.s.v. - Skolesundhedstjenestens arbejde er derfor også ændret og vil blive yderligere ændret, idet der forhåbentlig bliver mere tid til det forebyggende og opsøgende arbejde.

K.Q.

Taknemmelighed

Vær taknemmelig, når du får noget.
Nogle får aldrig noget.

Vær taknemmelig, fordi du lever.
Nogle dør, inden de er fyldt 1 år.

Vær taknemmelig for, at du kan læse.
Nogle kommer aldrig til at lære det.

Vær taknemmelig for, at du har penge.
Nogle får det aldrig.

Vær taknemmelig for, at du bor i hus med varme.
Nogle bor på gaden

Vær taknemmelig for livet.
Nogle oplever det aldrig.

Henriette Larsen

FRA ELEVRÅDET

Elevrådets frugtbod

Den 2. februar 1981 åbnede Bregnbjergskolens elevråd en frugtbod. Resten af skoleåret 80/81 vil elevrådet styre den (kollektivt). Næste skoleår vil det så stå frit, om elevrådet eller én eller flere klasser kunne tænke sig at overtage den.

Der er salg for bhvkl. - 4. klasse fra kl. 9.40 til 9.55, hvor disse må købe af alle vore varer. Dog vil de kunne købe mælke-mærker, som de så hver dag kan indløse for 1/4 l. sødmælk. Der er salg for de ældre elever fra kl. 10.40 til 11.00.

Alle de, der ekspederer, er fra elevrådet. På det punkt har vi et godt samarbejde. Alt er selvfølgelig ikke rosenrødt, når man har en frugtbod. Man skovler jo ikke direkte penge ind. Der dukker da også problemer op. F.eks. med vekselpengene. I spisefrikvarteret er der altid en masse at lave, og der er stor forvirring. Lige pludselig kommer over 200 elever og skal have noget, og de er væk lige så pludseligt, som de er kommet. Så er man selvfølgelig forvirret, og der kan hurtigt ryge lidt flere penge ud, end der burde. Derfor er der også elever, der højt praler med deres fortjeneste ved at handle hos os. De er desværre ikke klar over, at det er dem selv, de snyder, for overskuddet er beregnet til at blive brugt på alle skolens elever.

Et elevrådsmedlem.

At have vikar

Det kan være meget sjovt at have vikar. Men ikke altid for vikaren selv. Eleverne larmer, og vikaren bliver forvirret og sur. Det er der vist ikke mange, der ikke kender. Eller er der alligevel nogen, som kommer godt ud af det med vikarerne? Ja sikkert. Det er nok også vikarens væremåde, det kommer an på. Er vikaren skrap, larmer eleverne ikke, men hvis vikaren er flink og rar og er kommet for at få en hyggelig time ud af det, bliver der straks mere larm. Det er lige som om, eleverne ikke vil vise hensyn overfor vikaren, og derfor laver de, hvad de vil.

Mange elever nøjes ikke kun med at larme. De er også frække og næsvis. Det bliver tit vikaren for meget, og man får før fri. Men det er eleverne jo ikke kedede af. Det sker også at eleverne bliver så slemme, at vikaren nægter at undervise dem. Det sker heldigvis ikke så tit.

Hvis ens lærer er væk i længere tid, skal man have en vikar hele perioden igennem. Så skulle der helst ikke ske disse ting, for så går tiden jo ikke med andet end udskæld og surmulen.

Derfor: Næste gang I skal have vikar, så prøv at få en stille og hyggelig time ud af det i stedet for larm og surhed. I aner ikke, hvor meget det betyder for vikaren, at timen forløber ganske normalt.

En elev

Støtter du din skole?

Så bør du også skilte med det. Køb enten Bregnbjerg-mærker eller en T-shirt med skolens vartegn på. Mærkerne koster 1,00 kr. pr. stk. og en T-shirt koster 15,00 kr. Henvendelse til Steffen Nielsen, lo.e.

Skolen - et fængsel eller....:

Mange skoleelever betragter skolen som et fængsel, hvor man er tvunget til at være med lærerne som de grusomme fangevogtere.

Dog synes mange forhenværende elever, der er blevet løsladt, at folkeskolen er en ren ferie sammenlignet med de steder, hvor de nu arbejder eller videreuddannes. Så lad være med at bande ad skolen, selv om den går jer på nerverne, for livet udenfor er meget hårdere.

Et elevrådsmedlem.

Den 9. december havde 7.a inviteret bedsteforældre på besøg.

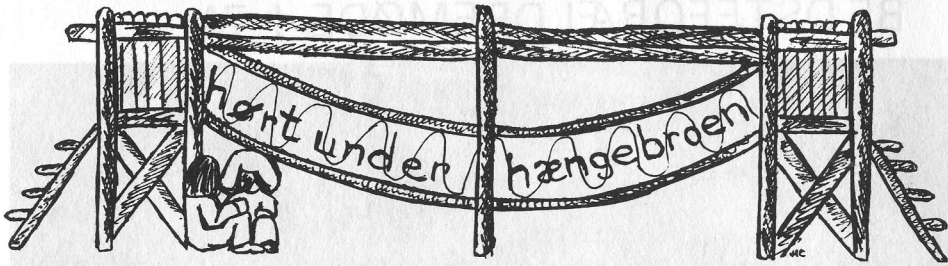
"Hvad synes I om skolen i dag?"

"Hvad mener I om de unges forbrug af tobak og spiritus?"

"Tilgodeser kommunen de ældres interesser?"

"Synes I, at unge og ældre skulle have mere med hinanden at gøre?"

Folkeskolens håndboldstævne

Ved et indledende stævne i Haderslev blev Bregnbjergskolens drengehold (8.-9. årg.) puljevinder, mens pigerne blev nr. 2 i deres pulje.

Ved det efterfølgende amtsstævne i Grønsehallen i Kruså vandt drengene over Guderup og Kruså, men blev i en spændende finale besejret 7-5 af Felsted Centralskole.

"Cykelrazzia"

Hvad: En foranstaltning, der kan iværksættes, hvis reglerne for cykelparkering på skolen ikke overholdes.

Hvordan: Cykler, der ikke er parkeret forskriftsmæssigt, bringes i kælderen. Ejerne kan ved henvendelse på skolens kontor få cyklerne udleveret. Klasselæreren får besked om, hvem parkeringssynderne er, og uddeler irettesættelser. I tilfælde af gentagne overtrædelser af parkeringsreglerne kan individuelle cykelforbud komme på tale.

Hvorfor: En hensigtsmæssig parkering forebygger, at cyklerne lider overlast. Kun ved at fjerne cykler, der er parkeret ukorrekt, kan vi komme i kontakt med cyklernes ejere.

F O R Å R S K O N C E R T

BREGNBJERGSKOLENS FORÅRSKONCERT AFHOLDES

SØNDAG DEN 29. MARTS 1981 KL. 15.30
I BREGNBJERGSKOLENS AULA.

FRI ENTRE - ALLE VELKOMNE.

